

Ramon Llull i l'amor

L'Amic necessitava una medicina que l'excités fora mida i el fes parlar com un boig d'amor

Escrita segons els patrons literaris de les novel·les de cavalleria, i potser influïda pel *Roman de la Rose*, un poema al·legòric sobre l'amor profà que gaudia d'un èxit esclatant en el París de l'època, *Accidents d'amor* (<http://www.editorialbarcino.cat/index.php/accidents-d-amor-llull-amic-amat.html>) té dos protagonistes claríssims, l'Amic i l'Amat, això és, el fidel cristià i Déu. L'adaptació de l'obra l'ha fet Pere Antoni Pons i l'ha publicat Editorial Barcino (<http://www.editorialbarcino.cat/>) dins la col·lecció Tast de Clàssics (<http://www.editorialbarcino.cat/index.php/colleccions-barcino/tast-de-classics.html>) . Us n'ofereim un fragment.

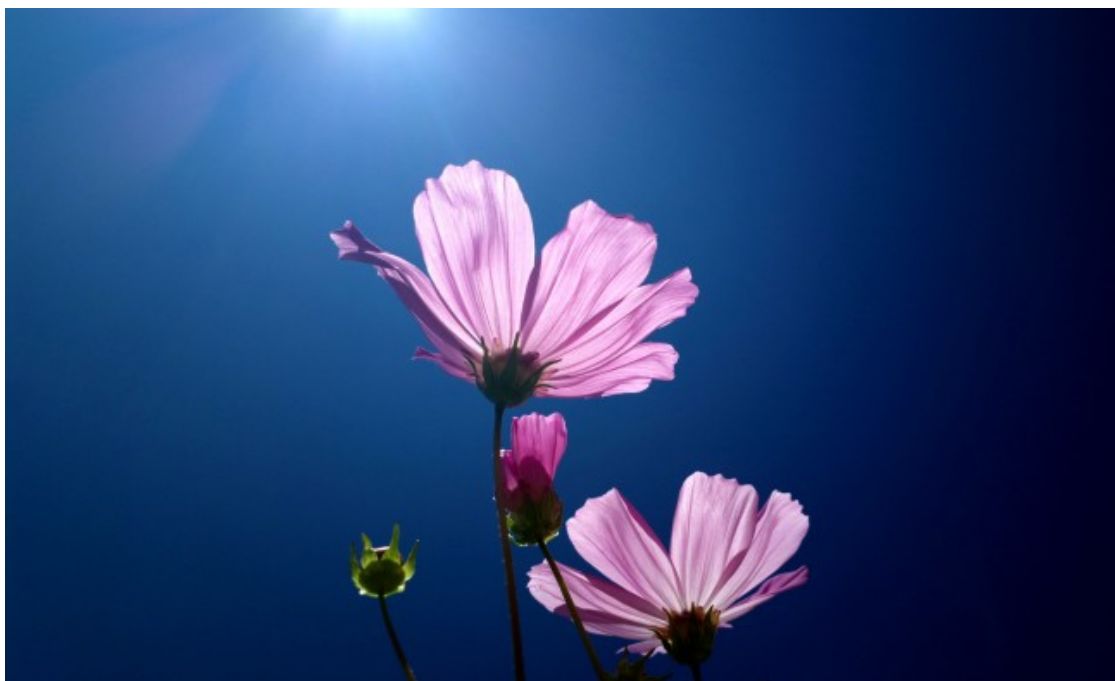

Foto: solarisgirl

De la malaltia que l'Amic té per amor

[1] L'Amor havia fet sospirar, plorar i témer tant l'Amic que ara per culpa seva l'Amic estava malalt. I va demanar a l'Amor, mare del seu estimar, que transmetés un missatger al metge d'amor i li fes saber que desitjava que vingués a guarir-lo de la malaltia. Un cop l'Amor hagué transmès el desig al metge d'amor, aquest va arribar per guarir l'Amic de menor amor amb major amor. Aquell metge solia guarir amb concordança d'amor sense contrarietat de major amor. Amb les medicines d'amor que donava, tant l'amor com la grandesa de bondat, de duració i de les altres arrels es multiplicaven.

[2] El metge d'amor va fer jeure l'Amic en una bella cambra d'amor, decorada de belles figures que li recordaven el seu Amat i les seves nobleses i valors.

També hi havia figures d'arbres bells i alts carregats de fulles, de flors i de fruits, dels quals emanava una intensa olor, així com figures d'ocells, de bèsties i d'homes bells i de dones belles. Aquelles figures van recordar a l'Amic que el seu Amat, que tantes criatures tan belles i tan grans havia creat, era bell i molt bonadós.

[3] El llit en què l'Amic va ser estirat per descansar i dormir era d'amor. Tenia la qualitat i la virtut que cap home que hi jugués no pogués dormir ni oblidar les belleses i nobleses de l'Amat.

[4] Després que l'Amic fos portat fins a la cambra d'amor i ficat dins el llit d'amor, va intentar dormir i descansar. Però en veure les belles figures de la cambra, i per culpa també de la naturalesa del llit d'amor en què estava estirat, va ser pres d'un amor més fervent i tot del que abans sentia. I va dir als seus servents que el llevessin del llit i el traguessin de la cambra, perquè, com més s'hi estava, més augmentava el seu amor i la seva malaltia més s'agreujava.

[5] El metge va prendre el pols a l'Amic, en va examinar l'orina i va entendre que l'Amic necessitava una medicina que l'excités fora mida i el fes parlar com un boig d'amor, perquè els que estan més sans per amor són els que en parlen sense comport. El metge va preparar la medicina de les arrels d'amor, però sense contrarietat ni minoritat d'amor, així seria més potent, i va donar-la a l'Amic perquè se la prengués per amor del seu Amat. Després de prendre's la medicina, l'Amic va sentir-se més trasbalsat d'amor que abans. I va dir als seus donzells d'amor, que eren allà per servir-lo, que el metge havia enverinat amb amor la medicina amb la intenció de matar-lo d'amor, i els va manar que li aconseguissin un altre metge, un altre llit i també una altra cambra, i que li portessin un antídot que el guarís del verí d'amor. Els donzells van anar a una apotecaria on es venia un antídot fet d'amor, bondat, grandesa i virtut, que feia estimar els que no estimaven i despertava els qui dormien. Els donzells donaren l'antídot a l'Amic perquè se'l prengués, i la seva excitació i la seva malaltia d'amor es multiplicaren. L'Amic va maleir el mal metge i els mals donzells i es va proposar de fugir per anar a guarir-se a un bosc on no sentís parlar del seu Amat ni veiés cap figura que li fes pensar en ell o que el fes estimar-lo, perquè la malaltia que li causava l'amor que sentia per ell li resultava insuportable.

[6] Pres d'una forta febrada d'amor, l'Amic va passar tot aquell dia entre grans deliris, fins que a la nit va fugir aprofitant que el metge i els donzells dormien. En la seva fugida, l'acompanyaren Minoritat d'amor i Contrarietat d'amor.

Ramon Llull Accidents d'amor

Versió de
Pere Antoni Pons
Tast de Clàssics

 Fundació
Carulla

Accidents d'amor (<http://www.editorialbarcino.cat/index.php/accidents-d-amor-llull-amic-amat.html>)

© Ramon Llull

© de l'adaptació: Pere Antoni Pons, 2016

Reservats tots els drets d'aquesta edició: Editorial Barcino, S.A.

«Tast del Tast» us convida a degustar la col·lecció «Tast de Clàssics», que ens permet gaudir dels grans autors i dels títols més destacats de la literatura catalana antiga des d'una sensibilitat contemporània. Escriptors i poetes actuals adapten les paraules del passat per fer-les més presents que mai.